

er omtrent det samme som ved forrige Behandling, undtagen, at der er føjet til: Naar hver enkelt Forsendelse er forsynet med den sædvanlige Porto, Hurtig-Taxt. Derved er Stykket gjort omtrent ligelydende med, hvad Regjeringen foreslog i 1870—71, men som den Gang mødte enstemmig Modsigelse i Landstinget og blev forkastet der og selvfølgelig ikke havde det mindste Haab om at komme op igjen og blive Gjenganger. Ved 2den Behandling fik det sit Dødsstød, og jeg føler mig overbevist om, der en almindelig Uvillie ved denne reaktionære Bestemmelse. Det er en Forbedring, at man dog kan kjøbe sig Ret til at sende under samlet Omflag og Adresse ved at føie Grimærke til, men jeg er overbevist om, at vi lade ikke Postlove for at stabe den i høi Grad for den almindelige Korrespondance generende Bestemmelse. I 1888 ville vi ikke gaa til, hvad vi heller ikke vilde gaa til i 1870 og 71. Ved at tage en saadan Bestemmelse ville vi kunne gjøre hele Postvæsenet til en befuld-mægtiget Tilsynsmand over den private Korrespondance. Man kan komme og sige: Det Brev maa vi se! Vil Herren være saa god at aabne det i min Nærværelse; thi der forekommer mig at være flere Forsendelser deri, og det skal eftersees, om de ere frakterede. Naar saa Herren ikke er hjemme, maa Brevet tages med tilbage, thi der er Ingen, der har Fuldmagt til at aabne det, og derved kan Forretningslivet lide. Det er en Gene, som er aldeles utaalelig, om man med eet Slag vilde gjøre de skikkeligste Menneker af Verden til Politispioner. En Tanke laa der efter min Formening i den Forhandling, der fandt Sted ved 2den Behandling af denne Sag, og det er, at der siden 1871 har reist sig en Konkurrence med den af Staten med Opoffrelse bestyrede Postinstitution, og denne Konkurrence angaar ikke blot lokale Forsendelser, men det skal være opløst og angivet af Indenrigsministeriet, at man sender Bekjendtgjørelser ud i Landet — og det kunne de ogsaa gjøre andre Steder — at her modtages samlede Forsendelser af de Gjenstande, som ere under Postvæsenets Eneret i samlede Pakker til det paagjældende Sted, f. Ex. fra Aarhus til København. Man samler en Række Forsendelser fra Forstkjellige til Forstkjellige og sender dem i een Forsendelse til Bypostkontoret, hvorfra de omdeles for et lille Honorar, uden at Postvæsenet faar et tilsvarende Udbytte. Det tror jeg nok, at denne nye Trafik have vi ingen Forpligtelse overfor, og at det ikke vil være rigtigt at opmuntre den; thi saa er Postvæsenets Eneret, som jo er Grundtanken i Loven, rent illu-

forist. Jeg siger, at saadanne Kontorer, der paatage sig dette, som altsaa ved deres Annonce og hele Indretning ere Besørgelseskontorer for Gjenstande, der ellers besørjes med Posten, dem kunde man godt underlaste denne Kontrol at sige: Vær saa god, der er en Pakke; er Kontoret saa venligt at aabne den i min Nærværelse — thi der er jo altid Folk tilstede paa Kontoret — da jeg har Tvivl om, at det er rigtigt. Jeg lader det nu staa, indtil jeg hører den høitærede Minister, men det forekommer mig, at den Indvending derimod sker fuldstændig Fyldest ved dette Vndringsforslag. Jeg tvivler ikke om, at naar man havde haft mere Ro og Tid til Samraad med Andre, kunde det have været affattet endnu bedre, men jeg tror, at det tager Alt med, altsaa ogsaa dette om aabne Breve i en Pakke, Noget, det vil være aldeles urimeligt at granke i, naar det er en almindelig Korrespondance, men som det kan være ligesaa fornuftigt, naar der er Tale om Afsendere og Adressater af den Bestaffenhed, her er nævnt. Det skal jeg imidlertid henstille; er Ministeren bestemt imod det, vil jeg haabe, naar man forkaster min Vndring, at saa Ministerens vil gaa den samme Vej med ikke mindre Eklat; thi hans Forslag anser jeg for at være den korteste Ret paa Løven, hvis den skulde gaa herfra med den. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at vedtoges Vndringsforslaget af Ministeren, maa mit Underændringsforslag, som findes under Nr. 8 samt Vndringsforslag under Nr. 55, bortfalde; det letter altid saa meget. Jeg har tilladt mig at stille nogle Vndringsforslag til § 4, og jeg beklager, at jeg vel ikke har faaet nogen misanbefalende eller misrekommanderende Bemærkninger af Ordføreren, men heller ingen foreløbig Tilslutning; men jeg afventer den; jeg vilde ønske, at man vilde kunne gaa dertil; imidlertid kan jo Diskussionen derom komme. Der staar i § 4 som sagt Bestemmelser og Regler med Hensyn til Postkontorenes Expeditionstid. Der tillader jeg mig til „Kontortid“ at tilføie en Bestemmelse

Rettelser.

Sp. 4317, Lin. 29—30:

„Som Folge af denne Afstemning bortfaldt Vndringsforslag Nr. 2.“

Læs:

Som Folge af denne Afstemning betragtedes Vndringsforslag Nr. 2 som vedtaget.